

Nr 42.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om fortsatt tillfällig höjning av beloppen för den i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper stadgade stämpelavgiften; given Stockholms slott den 22 januari 1926.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om fortsatt tillfällig höjning av beloppen för den i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper stadgade stämpelavgiften.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag

till

förordning om fortsatt tillfällig höjning av beloppen för den i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper stadgade stämpelavgiften.

Häri genom förordnas, att den stämpelavgift, varom stadgas i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, fortfarande till och med den 30 juni 1927 skall utgå med de i förordningen den 13 april 1922 (nr 175) om ändrad lydelse av 3 § i förstnämnda förordning stadgade belopp, med rätt för Konungen att, om särskilda förhållanden därtill föranleda, förordna om stämpelavgiftens nedsättande till lägst de belopp, vilka i motsvarande fall utgingo enligt förordningen den 15 augusti 1913 (nr 191) om ändrad lydelse av 3 § i oförmälda förordning den 6 november 1908.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 22 januari 1926.*

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden
OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, LINDERS, SCHLYTER, LARSSON,
WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON.

Chefen för finansdepartementet statsrådet Wigforss anmäler fråga om fortsatt tillfällig höjning av beloppen för stämpelavgiften vid köp och byte av fondpapper.

Föredraganden anför:

»Vid överlåtelse av fondpapper genom köp eller byte skall enligt förordning den 6 november 1908 (nr 129)¹ erläggas en särskild stämpelavgift. Då sådan överlåtelse sker, skall avräkningsnota upprättas, varå stämpeln anbringas. Skyldighet att upprätta avräkningsnota åligger i regel säljaren. Tillsyn över efterlevnaden av de i förordningen givna föreskrifter tillkommer bank- och fondinspektionen.

Enligt förordningen den 13 april 1922 (nr 175) om ändrad lydelse av 3 § i förordningen angående fondstämpelavgiften, vilken förstnämnda förordning enligt lydelsen gällde till och med den 30 juni 1923 och sedermera erhöll giltighet under ett vart av budgetåren 1923—1924 och 1924—1925 (sv. f. 1923: 40, 1924: 115), utgick i allmänhet stämpelavgiften vid köp av aktier, lotter, andelsbevis och delaktighetsbevis med 60 öre och vid köp av obligationer med 10 öre för varje påbörjat belopp av 100 kronor av de överlätna fondpapperens sammanlagda värde; vid byte utgick stämpelavgiften med hälften av nu nämnda belopp. Genom förordningen den 8 maj 1925 (nr 123) om vissa ändringar i förordningen angående fondstämpelavgiften föreskrevs bland annat fortsatt tillämpning av den förhöjda stämpelavgiften under budgetåret 1925—1926.² De sålunda stadgade stämpelavgifterna äro i huvudsak fyra gånger så höga som de enligt förordning den 15 augusti 1913 (nr 191) utgående stämpelavgifterna; för obligationer äro stämpelsatserna dock endast fördubblade. Gällande stämpelavgifter hava i det stora hela tillämpats från och med den 1 december 1918 och ersatte då, såvitt angår aktier, lotter samt andels- och delaktighetsbevis, de jämlikt förordningar den 30 mars 1917 (nr 101) och den 12 mars 1918 (nr 123) stadgade stämpelförhöjningarna; för obligationer inträdde förhöjningen icke förrän förstnämnda dag.

Fondstämpelavgiften inbragte under högkonjunkturen betydande belopp trots de då gällande lägre skattesatserna. Inkomsten av stämpelavgiften

¹ Ändrad, se sv. f. 1909: 61 sid. 5; 1912: 90; 1913: 191; 1914: 384; 1917: 101 (102), 298 (299); 1918: 123, 515, 911; 1919: 120; 1920: 223; 1921: 340, 396; 1922: 175; 1923: 40; 1924: 115; 1925: 123.

² Jfr Kungl. Maj:ts prop. 1922: 91; 1923: 50; 1924: 194; 1925: 98.

har sedermera nedgått till och med år 1923 men därefter något stegrats. Under de år, då de allmänna skattesatserna i stort sett varit desamma som för närvarande, hava beloppen av försålda fondstämplat sålunda utgjort, i hela krontal räknat:

år 1919	kr. 8,301,894	år 1923	kr. 1,853,283
» 1920	» 5,448,826	» 1924	» 1,913,291
» 1921	» 2,320,751	» 1925 ¹	» 2,285,000.
» 1922	» 2,362,046		

Departements-
chefen.

Vid tidigare prövning av fråga om fortsatt giltighet av de högre stämpelsatserna vid köp och byte av fondpapper har å ena sidan gjorts gällande, att läget på fondmarknaden krävde en nedsättning av fondstämpelavgiften. Å andra sidan har det från statsfinansiell synpunkt ansetts betänkligt att utan synnerligen tungt vägande skäl upphöra att utnyttja de skattekällor av någon betydelse som redan anlitats.

Enligt min mening föreligger icke heller nu anledning att vidtaga ändring uti de utgående stämpelsatserna. Vid framläggandet av finansplan för statsregleringen för budgetåret 1926—1927 har också förutsatts, att den högre fondstämpeln komme att gälla även under sagda budgetår, och beräkningen av stämpelmedlen har verkställts under denna förutsättning. I anslutning till vad hittills skett bör alltså åt de i förordningen den 13 april 1922 stadgade stämpelsatserna förlänas fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1927. Även nu torde emellertid böra stadgas rätt för Konungen att, om särskilda förhållanden det påkalla, förordna om nedsättande under tiden av avgifterna till lägst de belopp, varmed avgifter i motsvarande fall utgingo enligt förordningen den 15 augusti 1913.»

Föredraganden uppläser härefter ett inom finansdepartementet utarbetat förslag till förordning om fortsatt tillfällig höjning av beloppen för den i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper stadgade stämpelavgiften samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga nämnda förslag.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bil. litt. vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Svante Ericsson.

¹ Uppgiften för detta år är preliminär.